

ærede Medlemmer saa vidt muligt — det er nemlig ikke saa let, som det kunde se ud til — erindre, at der hele Tiden manøvres med to Sæt Skattelove. Det ene Sæt angaar Formue- og Indtægtsskatterne med Grundlag i Loven af 1912, men hvis Satser ændredes i 1915, hvorved personlig Skat paa Indkomster over 6,000 Kr. og paa Formuer over 30,000 Kr. steg baade absolut og i Skala, dog saaledes, at Skalastigningen sluttede ved 100,000 Kr.s Indtægt og 1 Mill. Kr.s Formue. For Aktieselskaber, for hvilke Satsen hidtil havde været ensartet 2 pCt., ændredes den saaledes, at den for Udbytte paa under 6 pCt. af Kapitalen blev 3 pCt., for Udbytte paa over 6 pCt af Kapitalen blev 4 pCt. af den skattepligtige Indtægt.

Det er det ene Sæt Skatter, de ordinære. Det andet Sæt har hidtil haft Eneuret paa at kaldes „overordentlige Indkomstskatter“; det er Merindkomstskatterne; de vedtoges første Gang i 1915 for to Skatteaar, de forhøjedes i Aaret 1916 for det sidste af disse to Skatteaars Vedkommende og rammer udelukkende Merindtægt: for Personer med en Indtægt af 6,000 Kr. og derover beskattes en Merindtægt af 2,000 Kr. og derover, og for Aktieselskaber beskattes Udbytte paa over 5 pCt. af Aktiekapitalen saaledes, at Skalastigningen slutter, naar 900,000 Kr. er naaet i Indtægt af Personer og 25 pCt af Kapitalen er naaet i Udbytte af Aktieselskaber. I begge Tilfælde er Skatteprocenten af Merindtægten 25 pCt. Der er en lille Forskel med Hensyn til de mindre og de udenlandske Selskaber, men det vedrører ikke saa meget det her omhandlede.

Ved det Lovforslag, som blev fremsat, gik Ministeren for saa vidt udenfor de gamle Betegnelser, som Ordet: overordentlig Indkomstskat, der hidtil kun havde betydet Merindtægtsskat, fik en ny og kombineret Betydning, idet der for et enkelt Skatteaar, nemlig for 1917—18, blev foreslaaet dels en Fornyelse og Forhøjelse af Merindtægtsskatten og dels et ekstraordinært Tillæg til den ordinære Indtægtsskat. Det var et Tillæg paa det, man kunde kalde de højere Indtægter, 20,000 Kr. og derover. Da Udvalget nu er gaaet et Skridt videre og har medinddraget Formueskatten under dette ekstraordinære Tillæg, er der opnaaet den Fordel, at denne kombinerede Skat, Indkomst- og Formueskatten, faar Navnet Tillægsskat. Det første Ændringsforslag, jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, er da Ændringsforslag under Nr. 9,

hvorved denne kombinerede Skat altsaa faar Navn af Tillægsskat. Dette vil medføre en Forandring i hele Afsnittets Titel fra: „Tillæg til ordentlig Indkomstskat“ til: „Tillægsskat“. Det har desuden medført en formel Ændring til § 10, som findes i Ændringsforslaget under Nr. 11. I dette staaer der ikke andet, end hvad der ogsaa hidtil har staaet i Lovforslaget; der staaer nemlig, at der ikke skal afkræves hverken Personer eller Aktieselskaber baade Merindtægtsskat og Tillægsskat, men den af Skatterne, som er mindst, bortfalder. Det er det samme, som i Forvejen stod i Lovforslagets § 10, men det er altsaa nu udtrykt saaledes, som det passer til den nye Form for Skatter.

Dette var den første almindelige Bemærkning, jeg havde at fremsætte. Den næste almindelige Bemærkning, jeg gerne vil gøre, er den, at der ikke i Udvalgets Forslag er optaget nogen Ændring af Skattelovene ud over Ændringer i Satser og Skalaer; der er ikke foretaget nogen organisk Ændring af Teksten. Blandt Bilagene vil ærede Medlemmer finde Fremstillinger fra forskellige Sider af formentlige Urimeligheder paa flere Punkter i Tekst eller Fortolkning af bestaaende Skattelove, og Udvalget har, som det vil ses af Betænkningen, ogsaa selv optaget til Drøftelse endnu en særlig Art Ubillighed. Der kunde sikkert fremhæves flere, Mand og Mand imellem har der været Tale om ikke saa faa, og Henvendelserne til Finansministeriet er mange. Ved Samraad om denne Side af Sagen har Ministeren saa bestemt holdt paa, at Skattelovens tekniske Side ikke bør ændres organisk ved en saadan for et enkelt Skatteaar gældende Lov, at Udvalget ikke har kunnet andet end bøje sig derfor, men i Betænkningen findes Henvisning til Finansministerens Bemyndigelse — efter Lovforslagets § 10 — til efter Omstændighederne at lade Skatten nedsætte eller helt bortfalde. Denne Henvisning betyder for Udvalgets Vedkommende en Anerkendelse af, at der blandt Motiverne til at nedsætte eller fratage Skatten i visse Tilfælde ogsaa kan være det Motiv, at Teksten eller Fortolkningen af Teksten medfører en Skat, som Skatteyderen føler enten som særlig haard eller som skematisk, og at Ministeriet ventelig vil tage Stilling derefter.

Hvad angaar Satserne for Merindtægtsskatten, har Lovforslaget foreslaaet og Udvalget i den Henseende fulgt det, at Satserne bliver de samme som nu indtil de